

A BALÁZS BÉLA-DÍJ

Április 4-én került először kiosztásra a *Balázs Béla-díj*, amelyet azzal a hivatással alapított népköztársaságunk kormányja, hogy a filmművészet terén elért kimagasló eredményeket jutalmazza vele. Eddig is kaptak filmművészek állami díjakat, kitüntetések, többen Kossuth-díjat, mások — főleg színészi alakításért — Jászai Mari-díjat. Az új díj megalkotása azonban mégis többet jelent egy adminisztratív intézkedésnél, vagy akár a jutalmazottak körének — mert ez is egyik indítéka a díj megalapításának — tervszerű kiszélesítésénél. A Balázs Béla-díjban a párt és a kormány kultúrpolitikája tükröződik, amely híven a lenini tanításhoz, különös gondot fordít a magyar filmművészet fejlesztésére, mert abban a tömegek kultúrájának, a kultúrforradalomnak, a szocialista nevelőmunkának egyik legfontosabb eszközt és lehetőségét látja. Ugyanakkor megörökíti vele a szocialista filmesztétika nemzetközi jelentőségű úttörőjének, Balázs Bélának emlékét, s ezzel egyszerre mind mércét állít, programot ad a film művészei számára.

Ebben az esztendőben négyen kaptak Balázs Béla-díjat, megfelelően a filmművészeti alkotómunka természetének a filmművészet különböző területeiről. Ezeknek a díjaknak az odaítélésében már az a szigorúbb mérce érvényesült, amely — helyesen — magasabbra emelte a Kossuth-díjak művészi és tudományos szintjét, s ugyanakkor a különböző művészi díjak elnyeréséhez is magasabb követelményeket támasztott. A Balázs Béla-díjjal kitüntetettek névsora így méltán találkozik a szakma és a nagyközönség helyeslésével és egyetértésével. *Makk Károly*, a 39-es dandár alkotója ezzel a rendezésével egy sikerekben gazdag, ígéretes rendezői életpálya jelentős állomásához érkezett el. (Munkásságának értékelésével lapunk más helyén foglalkozunk.) *Pásztor István* — aki ugyancsak a Balázs Béla-díj első fokozatát kapta meg — olyan sokoldalú operatőri teljesítményekkel érdemelte ki ezt a kitüntetést, mint — a többi között — a *Semmelweis*, a *Liliomfi*, a *Különös ismertetőjel*, a *Dandin György*, a *Szakadék*, a *Két vallomás*, a *Simon Menyhért születése*, a *Sóbálvány* és legutoljára a 39-es dandár magas, művészi színvonalú felvételei. A II. fokozattal kitüntetett *Törőcsik Mari* alakításait annak idején kellő méltatásban részesítette a kritika. A fiatal színész az utóbbi esztendők során a magyar filmszínjátszás élvonalához zárkózott fel. A Balázs Béla-díj III. fokozatát kapta *Kis József*, szinkronrendezői munkásságáért. Csak helyeselni lehet, hogy kulturális szerveink a díjak kiosztásában ilyen nagy megbecsülésben részesítették a nálunk még viszonylag fiatal szinkronrendezői tevékenységet, amelynek azonban igen nagy jelentősége van abban, hogy a kimagasló külföldi filmalkotások széles néptömegekhez jussanak el és magyar nyelven is élvezhetővé váljanak. A kitüntetett szinkronrendezői alkotások a magyar szinkronizálás csúcsteljesítményei közé tartoznak és szinte maradéktalanul ültették át magyar nyelvre a három kimagasló szovjet filmalkotás auditív művészi értékeit.

A Balázs Béla-díjjal jutalmazott művek színvonala filmgyártásunk erejéről tanúskodik és biztató ígérete további kimagasló alkotásoknak.

MAKK KÁROLY filmrendező sokoldalú művészi munkásságáért, különösen a »39-es dandár« című film rendezéséért a Balázs Béla-díj I. fokozatát kapta

TÖRÖCSIK MARI színművésznő, a »Vasvirág« és az »Édes Anna« című filmekben nyújtott kimagasló alakításaiért a Balázs Béla-díj II. fokozatában részesült

PÁSZTOR ISTVÁN operatőrt, kiemelkedő művészi munkájáért a Balázs Béla-díj I. fokozatával tüntették ki

KIS JÓZSEF filmrendező, a »Halhatatlan garnizon«, a »Szállnak a darvak« és a »Félkegyelmű« filmek kitűnő szinkronizálásáért a Balázs Béla-díj III. fokozatát kapta

